

Sygn. akt XI Ka 201/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Śmiech (spr.)

Sędziowie SO Elżbieta Kowalska

SO Ewa Bogusz- Patyra

Protokolant Małgorzata Dubiel

przy udziale Prokuratora Mirosławy Banach

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2014 roku

sprawy Ł. T.

oskarżonego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej

z dnia 30 grudnia 2013 roku sygn. akt VII K 1044/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w podstawie prawnej warunkowego zawieszenia wykonania kary w miejsce art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. przyjmuje art. 70 § 2 k.k.;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od wydatków postępowania odwoławczego, którymi obciąża Skarb Państwa.

XI Ka 201/ 14

UZASADNIENIE

Ł. T. oskarżony został o to, że w okresie od czerwca 2012 roku do dnia 15 czerwca 2013 roku w M., gm. (...), pow. (...), woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu kilkakrotnie dokonał kradzieży artykułów spożywczych, w postaci wędlin, udek z kurczaka, wyposażenia domowego w postaci trzech filiżanek z podstawkami, poszewki na poduszkę, poszewki na kołdrę, narzuty na łóżko, czterech firan, obrusa serwety, chodnika brązowego, chodnika niebieskiego, koca w kratę, o ogólnej wartości 98 zł oraz pieniędzy w kwocie 500 zł na szkodę Z. K., tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej wyrokiem z dnia 30 grudnia 2013 r. oskarżonego Ł. T. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat tytułem próby; na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego; na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu grzywnę w ilości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10

(dziesięć) złotych; na podstawie art. 46 § 1 k.k. nałożył na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonej Z. K. w całości, poprzez uiszczenie na jej rzecz kwoty 500 (pięćset) złotych; zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków, z opłaty zwolnił.

Od wyroku tego apelację złożył prokurator. Zaskarżając rozstrzygnięcie w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego zarzucił wyrokowi obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 70 § 2 k.k. polegającą na nie zastosowaniu tego przepisu jako podstawy prawnej warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec oskarżonego Ł. T. kary pozbawienia wolności w sytuacji, gdy z okoliczności sprawy wynikało, iż posiada on status sprawcy młodocianego.

Podnosząc powyższy zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie w miejsce art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. w podstawie warunkowego zawieszenia kary art. 70 § 2 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje;

apelacja jest zasadna i stąd zasługuje na uwzględnienie. Podniesione w środku odwoławczym uchybienie jakiego dopuścił się Sąd pierwszej instancji jest oczywiste, dlatego uwzględnienie apelacji nie wymaga szerszej argumentacji, tym bardziej, że uchybienie to dostrzegł Sąd na etapie sporządzania uzasadnienia wyroku (vide; k.55 akt).

Ł. T. urodzony (...) w chwili przypisanego czynu nie ukończył 21 lat i w czasie orzekania przez Sąd pierwszej instancji (30 grudnia 2013 r.) nie ukończył 24 lat. Zgodnie z definicją przewidzianą w art. 115 § 10 k.k. posiada zatem status sprawcy młodocianego. W związku z tym, dla takiego sprawcy okres próby przy warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności określa art. 70 § 2 k.k., który stanowi *lex specialis* w stosunku do przepisu art. 70 § 1 k.k.

W tym stanie rzeczy Sąd odwoławczy w uwzględnieniu apelacji dokonał korekty zaskarżonego wyroku, zgodnie z wnioskiem skarżącego.

Mając na uwadze zaprezentowaną motywację, nie dostrzegając uchybień wymienionych w art. art. 439 i 440 k.p.k., które należałoby uwzględnić z urzędu, Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Rozstrzygnięcie o wydatkach za postępowanie odwoławcze oparto na zasadzie słuszności z art. 624 § 1 *in fine* k.p.k.